

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. A.**, bývajúceho v M., zastúpeného JUDr. V., advokátom v B., proti odporcovi **Y.**, so sídlom vo V., zastúpenému JUDr. J., advokátom v B., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy**, o určenie miestnej príslušnosti podľa § 11 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, takto

r o z h o d o l :

Vec vedenú na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11 Cpr 2/2015 prejedná a rozhodne ako miestne príslušný Okresný súd Bratislava II.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné postúpil vec z dôvodu miestnej nepríslušnosti na Okresný súd Bratislava II v zmysle § 105 ods. 1 a 2 O.s.p. potom, ako odporca v danej veci namietol miestnu príslušnosť.

Okresný súd Bratislava II nesúhlasil s postúpením veci a to s poukazom na § 87 písm. a/ O.s.p. v zmysle ktorého popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný súd, v obvode ktorého má odporca svoje stále pracovisko. Predložil spis podľa § 105 ods. 3 O.s.p. na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu, že v prejednávannej veci chýbajú podmienky miestnej príslušnosti. Poukázal na to, že navrhovateľ podal žalobný návrh na Okresný súd Humenné, kde príslušnosť súdu odôvodnil tým, že vzhľadom na skutočnosť, že je toho času nezamestnaný (bez príjmu) a zdržiava sa v mieste svojho trvalého pobytu, je miestna príslušnosť

Okresného súdu Humenné založená plne v súlade s požiadavkou ochrany slabšieho účastníka sporu podľa miesta jeho bydliska. Uviedol, že ako zamestnanec vykonával pre odporcu v súlade s pracovnou zmluvou druh práce – manager predaja pre Slovenskú republiku a dohodnutým miestom výkonu práce bolo celé územie Slovenskej republiky a preto miestom, kde zamestnanec obvykle vykonával svoju prácu bola Slovenská republika. Krajský súd uviedol, že takto určenú príslušnosť však nemožno aplikovať z dôvodu, že vzhľadom na druh práce navrhovateľa, bolo pravidelným miestom výkonu jeho práce celé územie Slovenskej republiky. Poznamenal, že v danej veci absentujú kritéria pre určenie všeobecného súdu odporcu, keďže tento nemá na území Slovenskej republiky svoje sídlo, zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jej hospodárskych vecí, majetok, ani svoje stále pracovisko a zároveň sa nejedná o žiaden prípad výlučnej miestnej príslušnosti. Na základe uvedeného konštatoval, že pri určení miestne príslušného súdu nie je možné postupovať podľa § 84 až § 87 písm. a/ O.s.p. Pod pojmom stále pracovisko je treba rozumieť pracovisko, ktoré bolo dohodnuté ako miesto obvyklého výkonu práce v pracovnej zmluve, ak je toto miesto vymedzené príliš široko, treba za stále pracovisko považovať to miesto, kde zamestnanec pravidelne vykonáva prácu, v prípade pochybností, určitým pomocným hľadiskom môže byť určenie pravidelného pracoviska pre účely pracovnej cesty v zmysle § 57 Zákonníka práce v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 283/2002 Z.z. o pracovných cestách. Krajský súd uzavrel, že ak by sa vzhľadom na uvedené skutočnosti dalo ustáliť, že obvyklým miestom výkonu práce navrhovateľa a stálym pracoviskom odporcu, na ktorom si navrhovateľ plnil svoje pracovné povinnosti, bolo územie Bratislavy, nie sú dané ďalšie bližšie kritéria pre určenie, ktorý konkrétne z bratislavských okresných súdov, by bol vo veci miestne príslušný.

Podľa § 11 ods. 1 O.s.p. konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

Podľa § 11 ods. 3 O.s.p. ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal žalobný návrh proti odporcovi Y., so sídlom vo V., na Okresný súd Humenné. Určenie právomoci súdov Slovenskej republiky odôvodnil čl. 19 ods. 2 písm. a/ Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach - Nariadenie Brusel I.

Podľa § 84 O.s.p. na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 85 ods. 2 O.s.p. všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má právnická osoba sídlo.

Podľa § 86 ods. 3 O.s.p. proti zahraničnej právnickej osobe možno podať návrh aj na súde, v obvode ktorého je v Slovenskej republike jej zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jej hospodárskych vecí.

Podľa § 87 písm. a/ O.s.p. popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má odporca svoje pracovisko.

Podľa § 87 písm. c/ O.s.p. popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je odporcom, ak sa spor týka tejto zložky.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je preto potrebné konštatovať, že chýbajú podmienky miestnej príslušnosti súdu v Slovenskej republike (odporca nemá na území Slovenskej republiky sídlo, nemá ani zastupiteľstvo alebo orgán poverený obstarávaním jeho hospodárskych vecí, nemá na území Slovenskej republiky ani pracovisko, ani organizačnú zložku).

Podľa čl. 19 ods. 2 písm. a/ Nariadenia Brusel I, zamestnávateľa s bydliskom v členskom štáte možno žalovať v inom členskom štáte na súdoch podľa miesta, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy prácu vykonával.

Podľa tohto ustanovenia možno určiť právomoc súdov Slovenskej republiky. Keďže podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, je potrebné postupovať podľa § 11 ods. 3 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2015

JUDr. Viera P e t r í k o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová